

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.
(SZTAB GENERALNY)

5808
Pocztą polową 53 dn. 23. XI. 1920

Oddział II Informacyjny

TAJNE

Ew./3. № 53826. /II

Do
Adjutantury Generalnej Naczelnego Wodza.-

Przesyła się do wiadomości raport Attaché Wojskowego P.P.
w Wiedniu Nr. 26. z dnia 11. XI. 1920., dotyczący Czecho-Słowacji i
Austrii.-

1 załącznik.-

Otrzymują: Adj. Gen. Nacz. Wodza., M. S. Zagr., M. S. Wojsk.-

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA

WARSZAWA

Dz. 5808, dnia 26/11/1920r.

Za zgodność:

11/2 [Signature]

Szef Oddziału II.

W z. P. r z e d z i e c k i m. p.

major. Szt. Gen.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

POSELSTWO POLSKIE
W WIEDNIU.
ATTACHE WOJSKOWY.

Poufne!

Raport Nr. 26.

Wiedeń, dnia 11 listopada 1920.

- Kaminski*
- 1). Czecho-Słowaczyna,
 - 2). Austrja.

PILESKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Wiedeń, dnia 11 listopada 1920.

C Z E C H O - S Ł O W A C J A .

(Na podstawie wiadomości biura wywiadowczego tutejszej partji menarchistycznej uzupełnionych raportami konfidentów tudzież wiadomościami udzielonymi przez tutejszych członków misji koalicyjnych.)

Jak dopiero później skenstatować można było powódów powołania gen. Pellè i Couget z Pragi do Paryża szukać należy w tem, że nie potrafili oni przeszkodzić ogłoszeniu neutralności ze strony republiki czesko-słowackiej i to właśnie w chwili, gdy konflikt polsko-bolszewicki przyjął najostrejsze formy.

Ogłoszenie neutralności Republiki czeskiej zrobiło tem fatalniejsze wrażenie w Paryżu, że oficerowie francuscy, którzy służyli w armji czeskiej w swych raportach donosili, że wojsko czeskie świetnie nadawałoby się do walki i defenzywy w Karpatach.

Nie mniej złe wrażenie w Paryżu zrobiła wiadomość, która wkrótce potwierdziła się, że bezpośrednio przed ogłoszeniem owej neutralności, Czesi komunikowali się z Moskwą a nawet toczyli z nimi rokowania.

Główną rolę w tych rokowaniach odgrywa zastępca rządu sowieckiego w Pradze, żyd Hilfschn.

Jest też faktem dowiedzonym, że w drodze powrotnej z Berlina do Moskwy deputacja sowiecka zatrzymała się czas

jakiś w Pradze, gdzie została przyjęta przez Masaryka i Tusara, którzy starali się wszelkimi sposobami te audyencje zataić. Równie nieszczęsą politykę prowadzą inni czescy mężowie stanu, którzy stale starają się siebie i swoją politykę uniewinniać przed Francją i usprawiedliwiać, mimo iż w ostatnim wypadku jedno było zarówno jasne jak podejrzane, że w czasie ofensywy bolszewickiej, gdy wszystkie państwa sąsiednie z zaniepokojeniem śledziły rozwój wypadków, jedyną między zagrożeniami państwami republika czesko-słowacka nie czuła się niespokojną i nie przedsięwzięła żadnych wojskowych środków ostrożności.

Co się tyczy małej Ententy, to jasnym jest, że tendencje jej są skierowane przeciw Węgrom i że powstała ona jedynie ze strachu przed nimi. Właśnie wzmocnienie się Węgier i ich rokowania z Francją, która zupełnie inaczej się teraz wobec Węgier zachowuje, były dla Benesa bodźcem i powodem ażeby jeszcze raz dawno upadły plan małej Ententy wygrzebać z zapomnienia.

Ale ta mała Ententa oprócz swego właściwego przeznaczenia: utrzymania w szachu Węgier, posiada jeszcze inny, uboższy. Ma ona być widocznym znakiem dla Wielkiej Ententy, że państwa sukcesyjnie połączone, dosyć silne są, aby przeciwstawić się żądaniom aliantów, gdyby te szły w kierunku zmiany warunków pokojowych, gdyby te zmiany miały być szkodliwe dla interesów tych państw.

Rekowania Dra Benesa w Belgradzie i Bukareszcie, rozpoczęte z wielką reklamą, nie odniosły takich rezultatów jakich się po nich spodziewano i to już nawet sami Czesi dedali. Większych rezultatów spodziewał się Dr. Benes w Belgradzie aniżeli w Bukareszcie. Oprócz tego że chęć zabezpieczenia granic od strony Węgier jest tam bardzo aktualną

i żywą, to jeszcze łączy ich sympatja do Rosji i wspólna idea panslawistyczna, która jest reakcją przeciw niebezpieczeństwu grożącemu od rozkładczego komunizmu.

Tak więc przyszła pomiędzy temi dwoma państwami, Czechami a S.H.S. do skutku konwencja militarna, która miała 1 cel a składała się z dwóch punktów. Pierwsza część omawia ewentualność wkroczenia zbrojnego Węgier, gdyby chciały one bronić swej integralności i odzyskać stracone ziemie. Druga część omawia środki obronne przez Czechów w obronie S.H.S.; mimo bowiem obowiązku nałożonego królestwu jugosłowiańskiemu przez traktat pokojowy nie chce ono wydać terytorjum przyszanego Węgrom. Gdyby w tym wypadku Węgry z orężem w ręku domagały się rozwiązania tej sprawy, to Czechy pospieszyły by wtedy z pomocą. Bliższe szczegóły tej konwencji wojskowej zostały omówione w Pradze przez specjalną misję wojskową jugosłowiańską.

W Bukareszcie jednak, mimo zupełnie innych poglądów rozszerzanych w Pradze i mimo rozmaitych wewnętrznych objawów sympatji, którym Czesi za duże wagi przykładali Dr Benes dużo nie wakował, przeciwnie wpływy francuskie definitywnie przeszły a Czesi poza ramy czyste formalnych wniosków nie wyszli i żadnych definitywnych postanowień nie przedsięwzięto.

Z innymi sąsiednimi państwami, n.p. Austrią Czesi żadnych zasadniczo nowych traktatów wojskowej treści nie zawierali, oprócz punktu może, dotyczącego się oddania linii kolejowych na wypadek wojny z Węgrami w ręce jugosłowiańskich ewentualnie czecho-słowackich wojsk. Aktywnie Austria nie zobowiązała się wystąpić.

Żadnego skutku nie odniosły starania Dra Benesza pozyskania Polski i Ukrainy dla Małej Ententy. Ukraina bowiem nie posiada żadnych punktów tarcia z Węgrami a więc nie posiada żadnego zainteresowania dla tego przymierza w Polsce za

tradycyjną jest wprost przyjaźń z Węgrami, od której Polaka nie chce odstąpić.

OL) < Mimo ewej konwencji wojskowej z S.H.S. Czechy stoją w przyjaznym stosunku z Włochami i nic się nie zmieniło w ich stosunku od czasu ostatniego spotkania Tusara i hr. Sforcy w Wenecji, podczas której Tusar usiłowaz odgrywać rolę pośrednika między S.H.S. a Włochami.

< Przyjaznym też jest stosunek Czech do Niemiec, mimo iż polityka wewnętrzna Czechów zupełnie nie daje ku temu powodów. Tak więc władze czeskie ciągle wrogo są wobec Niemców usposobione, a wybryki ludności specjalnie zaś sybirackich legionistów, nie są tego rodzaju, aby przyjaźń tę niemiecko-czeską kultywować. Mimo to jednak, stosunki, przynajmniej na zewnątrz są zupełnie przyjazne, a umocniły się one jeszcze od chwili, gdy pomiędzy Czechami a Niemcami przyszło do skutku przymierze handlowo-gospodarcze. Przez te traktaty bowiem usiłowano ebustrennie uregulować stosunki i prawa swoich poszczególnych poddanych, a przez te przynajmniej zewnętrznie usunięto liczne punkty starcia wzajemnego.

crf) Wewnętrznie jednak stosunki n.p. w Ruskiej Krainie i wśród Słowaków są nadal napięte i nadal ludność sprzyja więcej Węgom niżeli Czechom. W Ungwarze utworzyło się węgierskie stowowictwo, które postawiło sobie za zadanie popierać i umacniać element węgierski tak na polu politycznym jak społecznym, kulturalnym, ekonomicznym a przede wszystkim przeciw Czechom gwałtownie kultywować uczucia narodoowo-węgierskie.

< Akcja ta jednak napotyka bardzo silny opór ze strony czeskiej i jest wszelkimi środkami przez Czechów hamowana.

Nie ma wiele też pomaga Czechom propaganda popów ukraińskich. Ludność tutaj wrogą jest Czechom i skłania się ku Węgom. Stanowisko gubernera Żatkoviča w Ruskiej Krainie jest zupełnie zachwiane. Powodem tego jest jego agitacja, tajnie prowadzona, która miała na celu niezadowolonych Słowaków skłonić

do emigracji do południowych amerykańskich kopalń. Chciał on niewątpliwie dostać w swe ręce ziemię opuszczoną przez Rusinów ^{Laszlo Czuczor} oddać ją Czechom kolonistom. Zamiany te jego zupełnie nie trudno było przejrzeć, więc też usprawiedliwioną jest nienawiść ludności do niego, tembardziej, że cierpi ona straszną nędzę i jest wydana na łup strasznych chorób. Jest jeszcze wiele innych powodów nienawiści ludności ruskiej ^{do Pragi} do Pragi, między innymi i finansowej natury: 2) rząd praski zarządził płacenie procentów w czeskich koronach, przez to wynoszą one, aż 16 od sta, a to ludność ~~pr~~ ^{pr} ~~raja~~ ^{raja} ~~uje~~ ^{uje}. Na terytorjum ewakuowanem przez Rusinów urzędnicy wszędzie wzywały się złożyć przysięgę wierności i tylko trzech złożyło ją.

Także i reklamacje republiki czesko-słowackiej co do oddania kolony wozów pozostałych na linii Koerczmoeze - Kiralyihaza nie odniosły u rządu rumuńskiego pożądanego skutku.

Dla teraźniejszego kursu polityki czeskiej charakterystycznym jest fakt, że rząd czeski popiera ze wschodnie Słowaczzysz propagandę bolszewicką Ukraińców skierowaną przeciw Polsce. Ukraińcy licząc swego czasu na zwycięstwo Rosji sowieckiej przeszli Karpaty i postępując w kierunku Stryja starali się połączyć z armją sowiecką. Gdy jednakowoż wkrótce okazała się ich nadzieja płaoną i gdy przed zwycięskimi Polakami musieli uciekać, przeszli oni z powrotem Karpaty i schronili się na terytorjum czeskie w Ruskiej Krainie, gdzie zostali przez generała Parisa na jakiś czas we Verano internowani.

Najwyższe stanowiska w armji czeskiej zajmują jeszcze zawsze oficerowie francuscy, jednakowoż ma wiość ostatecznie mają oni opuścić armję czesko-słowacką. Tymczasem służy jeszcze w armji czeskiej 10 generałów francuskich, 63 oficerów sztabowych, 71 niższych oficerów

Po odejściu oficerów francuskich wszelką władzę ujmą w swe ręce legjoniści sybirscy.

Ci to w liczbie 45 - 50.000, tworzą trzy pełne dywizje. Wszelkie starania wcielenia ich do regularnej armji czesko-słowackiej rozbiły się o ich gwałtowne i energiczne opór. Chcą oni być stróżami wolności republiki, nie chcą należeć do wojska stałego ale stać obok niego. Wpływy te coraz niemiłej dają się odczuwać. Chcą oni do tego aby grać pierwszą rolę w czeskiej armji i gdy zajmą najwyższe stanowiska będą też odgrywać decydującą rolę.

Miał się zdarzyć wypadek, że n.p. dywizjonierzy i komendanci posłani zostali do dymisji, jeśli zażądał tego wybrzyk komendanta legjonów generała t.zw. Syrowy. Miał on być na początku wojny chorzym w armji austriacko-węgierskiej. Jeżeli polityka ta pójdzie dalej tym samym torem, to ^{bardzo prawdopodobnie} ~~wszystkie~~ wszystkie wyższe stanowiska będą zajęte przez sybirskich legjonistów.

Komendant 6-ej dywizji piechoty w Bernie generał Krajczy, który zaledwie liczy 32 lat, był dowodzącym 2-ej dywizji sybirskiej. Na miejsce generała Brav w Preszburgu miał przyjść komendant 7-ego pułku strzelców sybirskich, pułk. Jam. Godną uwagi jest też karjera wojskowa fabrykanta Husaka. Powrócił on ze Syberji jako pułk. Legjonów został jednak wkrótce generałem i szefem kancelarji wojskowej prezydenta republiki czeskiej, aby w krótkim czasie zanieść to stanowisko z godnością ministra obrony krajowej.

Charakterystycznym jest też fakt, że wśród legjonistów ma znajdować się wielu 18 letnich chłopców, którzy wprost na mocy swego wieku nie mogli znajdować się w armji austr.-węgierskiej, a więc ten sam nie mogli dostać się do niewoli rosyjskiej, a mimo tego czują się poświadczonymi do zabierania głosu w sprawach wojskowych.

Co się tyczy organizacji wojska to zaznaczyć trzeba że zreformowanie artylerji w ramach przedtem projektowanych nie mogło być tymczasowo uskuteczni~~onem~~ z powodu braku amun. Żeby jednak jaki taki porządek w te formacje wprowadzić, przedsięwzięto rozmaite przegrupowania i prze numerowywanie.

Do pierwszej kategorii (pułk lekkiej artylerji polowej) należy 15 pułków z tych 33 baterji lekkich dział a 30 haubic. Jeden pułk ma przybyć jeszcze. Pełna więc liczba ~~nie~~ ^{lekkiej artylerji} ~~wynosić~~ ^{widnie} 16 pułków artylerji polowej.

W innych gatunkach artylerji znajduje się:

	pułków,	baterji	z tego/dział pol.,	haubic,	moździerzy
a)	13	"	3	27	0
b)	8	"	5	5	0
c)	3	"	11	0	0
d)	3	"	3	3	3
e)	1	"	3	0	0

W ~~istotnym~~ stanie tworzenia się znajdują się:

- ad a) 1,
- ad b) 4,
- ad c) 0,
- ad d) 2,
- ad e) 0.

razem więc:

- ad a) 14,
- ad b) 12,
- ad c) 3, pułków względnie oddziałów.
- ad d) 5,
- ad e) 1.

AMERICAN
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Sytuacja ogólna w Słowacji dałaby się w ten sposób scharakteryzować:

W skutek rekwizycji zboża i asenteruaków na panowa w śród ludności wielkie rozgoryczenie przeciw Czechom, ale posiada ono jednak tylko lekawy charakter. Mimo coraz większych przeciwności pomiędzy Słowakami a Czechami nie może przyjść bez wzięcia się zewnętrznych wpływów do żadnego poważnego konfliktu.

Jako kompromis pojąć trzeba też rozporządzenia, że wojska czeskie stojące teraz w Słowacyzynie mają być uzupełnione pułkami Słowackimi. Chodzi tutaj o trzy rzeczy.

Przedewszystkiem czyna ten miał być podyktowany względami ekonomicznymi, mianowicie chodzi tu o rekwizycje zbożowe a także ma grać tu wielką rolę przyjazny nastrój wśród ludności w razie napadu węgierskiego. Z tego powodu chcą Czesi być w Słowacji jak najsiłniej-si. Po trzecie ma niepokoić opinia publiczną, że gdy rząd przedstawi tę reorganizację wojska tylko jako przeniesienie pułków słowackich do ich miejsc ojczystych.

Te bataljony słowackie w razie jakiegoś poważnego starcia, nie stawią wielkiego oporu Hęgrom. Ich wartość ci nie powiększą też pólki pomocnicze legionistów sy-bi skich, tembardziej, że przeciwności klasowe, które najnowsze ^{one} prądy społeczne wywołały przeniosły się nawet do armji i nie przyczynią się do podwyższenia bitności dzielności wojska.

W załączeniu przesyłam najnowszy plan dylokacji wojsk armji czesko-słowackiej.

Wiedeń, dn. 11 listopada 1920.

A U S T R I A .

Stoiemy teraz przed decydującą chwilą w historii republiki austriackiej. I w tych samych dniach, w których odchodzić będzie ludność wszystkich krajów austriackich święte narodowe wolności i recznie stworzenie republiki, przeważa się może losy kraju w inną stronę, w kierunku utwierdzenia monarchji. Za stoimy dzisiaj na równym zupełnie stanowisku jak przed dwoma laty, to XIX może każdy nawet z dala od polityki stojący poznać. Przed dwoma laty nie odważał się nikt wspomnieć o monarchji lub Habsburgach, dzisiaj na każdym zgromadzeniu, które nie nosi charakteru wybitnie socjalistycznego znajdują się grupy, które oczekują zastąpienia wszystkich niepowodzeń, wszystkich katastrof, powrotem legitymistycznej dynastji Habsburgów. I tylko dobrze poinformowany jest Karol w Szwajcarii, gdy w chwili, w której wiążącość bezsprzecznie narodu węgierskiego ofiaruje na koronę, z tym jedynie warunkiem, aby się ostał tylko przy Węgrach i zrezygnował na swych krajów dziedzicznych, on tego uczynić nie chce mając wzrok skierowany na Austrię. Zwycięstwo wyborcze chrześc.- społ. na przedostatkiem zaszczenie dla zagranicznej polityki kraju. Chrześcijańsko-społeczni byli zawsze za czasów Habsburgów filarem monarchji, nie tylko w swych zapatrywaniach klasowych, społecznych, historycznych ale i religijnych które nie specjalnie mocno ich łączyła. Dzisiaj ta partja gra w pierwsze skrzypce w Austrii, a jest o tyl

silną, że z nią idzie całe za polone nie zczaiństwo ->
którego tylko bardzo nieliczna garstka postępowców
przynajmniej się do obosu socjalistycznego - bez różnicy
wyznania / i że za nią stoi Entente, / że za nią jednem z
słowa stoi kapitał swój i obcy. / W przedwyborczych wal-
kach partja ta / czysto mieszczańska / właśnie opierając
się na kapitałach Ententy p / zedewastowaniem / przetrześcił
podwyższenie wartości waluty. / Zarzucała ona socjalistom
że przez swoją politykę i coraz nowe emisje, przez za-
kładanie ciągle nowych urzędów, przez które tylko po-
większała się falanga i tak nieproporcjonalnie wielka
urzędników, wartość korony spadła znacznie / więcej, ani-
żeli wynosiło minimum jej w czasie wojny. Tymczasem
teraz po odejściu socjalistów z rządu, nie tylko nie
spełniły się kalkulacje i nadzieje chrześcijańsko spo-
łecznych ale w chwili właśnie kiedy oni mają zacząć
realizować swe obietnice, korona nieproporcjonalnie
spada. Wprawdzie Weiskirchner oświadczył, że to spad-
nie korony austriackiej jest tylko fikcyjne nie odpo-
wiadające prawdziwym stosunkom, że są to tylko machi-
nacje kilku królików waletowych w Zurychu, że gdyby
w istocie tak było to żadne państwo nie zawierałoby
z Austrią traktatów handlowych. Jednakowoż jak takie
oświadczenie brać trzeba nie należy dopiero tłumaczyć
powodów w tem nagłym spadku waluty szukać należy nie
w machinacjach Zuryckich ale w niegospodarce wiedeń-
skiej. Jest ona / wpływem / niezdrowej polityki finansowej
Austrii, niemocy jej w zupełnem opanowaniu chorych st-
sunków giełdowych. Ciekawym i charakterystycznym dla
stosunków tutejszych jest fakt, że kurs wiedeński
korony austriackiej jest znacznie niższy od kursu zu-
rychskiego. Chrześcijańsko-społeczni wprawdzie wypowi

wyxxkxkdziedzieli na swym programie wybo czym wojnę handlar-
rzem walutowym sie ich debiat w polityce jest mniej jak
niepomysłay. Kwestja walutowa zaś jest dzisiaj dla Au-
strji najbardziej piekącą i aktualną sprawą, od której
cały jej wewnętrzny rozwój zależy.

Dnia 10 b.m. zebrała się austrijska rada państwa.
Pierwszem jej zadaniem będzie obaadzenie opuszczonych
przez socjalistów tek ministerjalnych. Po długich debatach
międzyklubowych, po zaciętych walkach międzypartyj-
nych zgodzono się stworzyć gabinet zupełnie niepartyjny,
gabinet głównie urzędniczy. Na czele tego gabinetu sta-
nąc na dyrektor policji wiedeńskiej Schober, którego po-
ra też Ententa. Przeciwno temu gabinetowi, jakoteż prze-
ciw pierwotnie projektowanej koalicji, występują socjali-
ści. Są oni przeciw urzędniczemu składowi, ponieważ
twierdzą, że nie jest to zgodnem z republikańskiem ustro-
jem państwa, że jest to zażytek monarchji, że rząd, któ-
ry nie rekrutuje się z łona parlamentu, nie posiada za-
pełnie kontaktu ze społeczeństwem. Wystąpili oni też
z koalicji, licząc się z przemasgającą opinią lewicy swo-
jej partji, która niesłychanie ostro występowała prze-
ciw polityce pojedawczej zarządu partyjnego. Tak więc
na wiecu austrijskiej socjaldemokracji, który właśnie si-
się odbył, potępiono dotychczasową politykę koalicyjną
partji i uchwalono więczej do koalicji nie przystępować.

Gabinet Schobera miałby być czysto fachowy i ponad
partyjny. Chrześć.-społ. już się na to - po ciężkich
walkach zgodzili. Schober uchodzi w tutejszych kołach za
politycznych za człowieka porządku i umiarkowania, a
tego Austrii dzisiaj najbardziej potrzeba. Jest on tyl-
ko biurokratą i nie posiada zupełnie przeszłości parla-
mentarnej.-

Zadaniem nowego rządu będzie przedewszystkiem po-

prawić straszne stosunki aprowizacyjne, panujące w Austrii a specjalnie w Wiedniu. XX I oto już natychmiast po wyborach i ustąpieniu socjalistów ze rządu, prezydent Weisskirchner pojechał do Węgier, aby rozpocząć rokowania ze rządem węgierskim co do dostarczenia środków żywności Austrii. Rokowania te miały, jak Weisskirchner zapewnia, jedynie tylko ten cel, jednakowoż posiadały one także i tło polityczne. Ażeby jednak ten właściwy cel zamaskować, powracając zakomunikował ^{Weisskirchner} Wię ończykom pomoc węgierską i wielki transport węgierskich środków żywności.

Bilansem dwuletnich rządów socjalistów jest deficyt 12 miliardów koron i zaprowiantowanie ludności jedynie tylko do końca tego roku.

Najwięcej zaniepokojeni są socjaliści w tej chwili o stan i zachowanie swej armji. Główną obroną republikańskiego ustroju państwa i zasadniczym wrogiem chrześ.-społ i Ententy jest terazniejsza armja austrijska.

I rzeczywiście widzimy, że natychmiast z ustąpieniem Dra Deutscha, koalicja, za którą doglądać się należy chrześ.-społ., zażądała zmian w składzie i przeznaczeniu armji. Wprawdzie nie żądają oni dotychczas zmniejszenia etatu, ale zarząd dzisiajszego prezydenta komisji reparacyjnej gen. Zuccari, że armja austr. ma mieć zupełnie inny cel jak dotychczas, mianowicie nie znaczenie militarne, ale przedewsz. stkiem techniczne, n.p. jako pomocnicza formacja straży pożarnej, żandarmerji i t.d. wskazuje tylko na to, że koalicja wkrótce zaatakuje też i stan liczbowy armji, ponieważ Austrija rozporządza dostatecznymi wojskami technicznymi.

Nie jest jednakowoż prawdopodobnem, aby socjaliści się na to bez większych walk zgodzili.

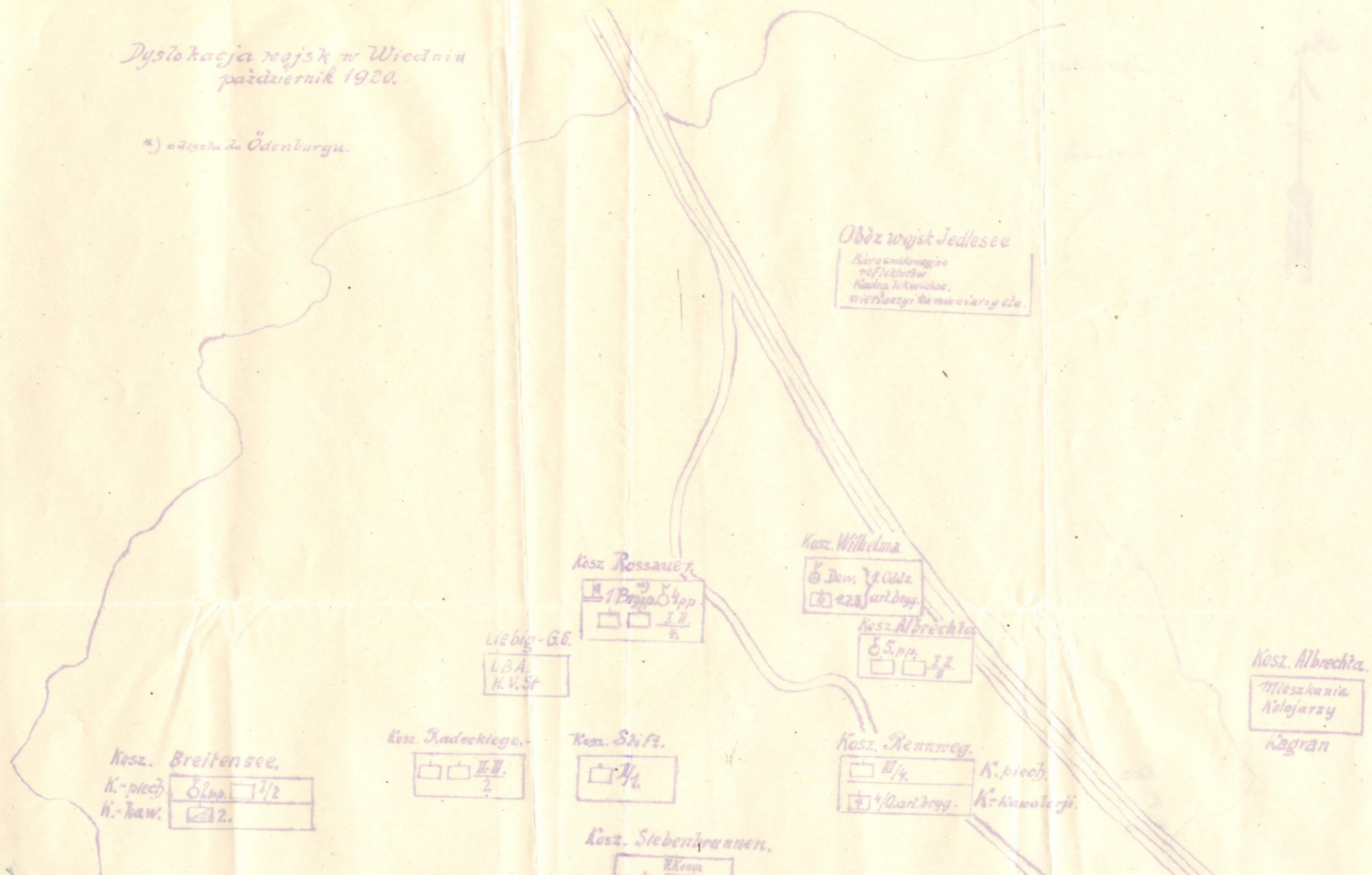
W załączeniu przesyłam 2 szkice dyslokacji wojsk we Wiedniu i w Austrii dolnej.-

PIŁSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PIŁSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES

Dyslokacja wojsk w Wiedniu
październik 1920.

*) odczyn do Ödenburgu.

Obóz wojsk Jedlesze

Biuro amunicyjno
reflektorów
Kuchnia i Kwiłdas.
wielozadzielnia młyniarzy etc.

Kosz. Wilhelma

Dom 1. oddz.
423 art. brzyg.

Kosz. Albrechta

5 p.p.
II

Kosz. Albrechta

Mieszkania
Kolejarzy
Kagran

Kosz. Rossauet

1 Bryg. 4 pp
II

Liebig-G.B.

L.B.A.
H.V.Sr

Kosz. Radeckiego

II-III
2

Kosz. St. Pi.

II/4

Kosz. Rennweg

III/4
4/0 art. brzyg.

K. piech.
K. kawalerji.

Kosz. Stebenbrunn.

Kuchnia
3 p.p.

Arsenał

3 p.p.
II-III
3.
pluton.

Koszary laboratoryjne i kuchnia

2 Bryg. piechoty
Kuchnia
pluton
pl. samochodowy
123. plam.

Kosz. Ferdynanda

2 i 4
Armaty

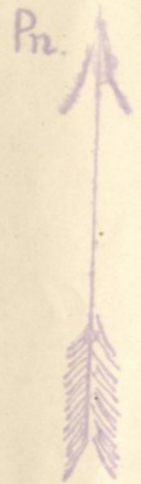
Kosz. Artylemjskie

5 pae. 1/4 pae.

Kaiserebersdorf

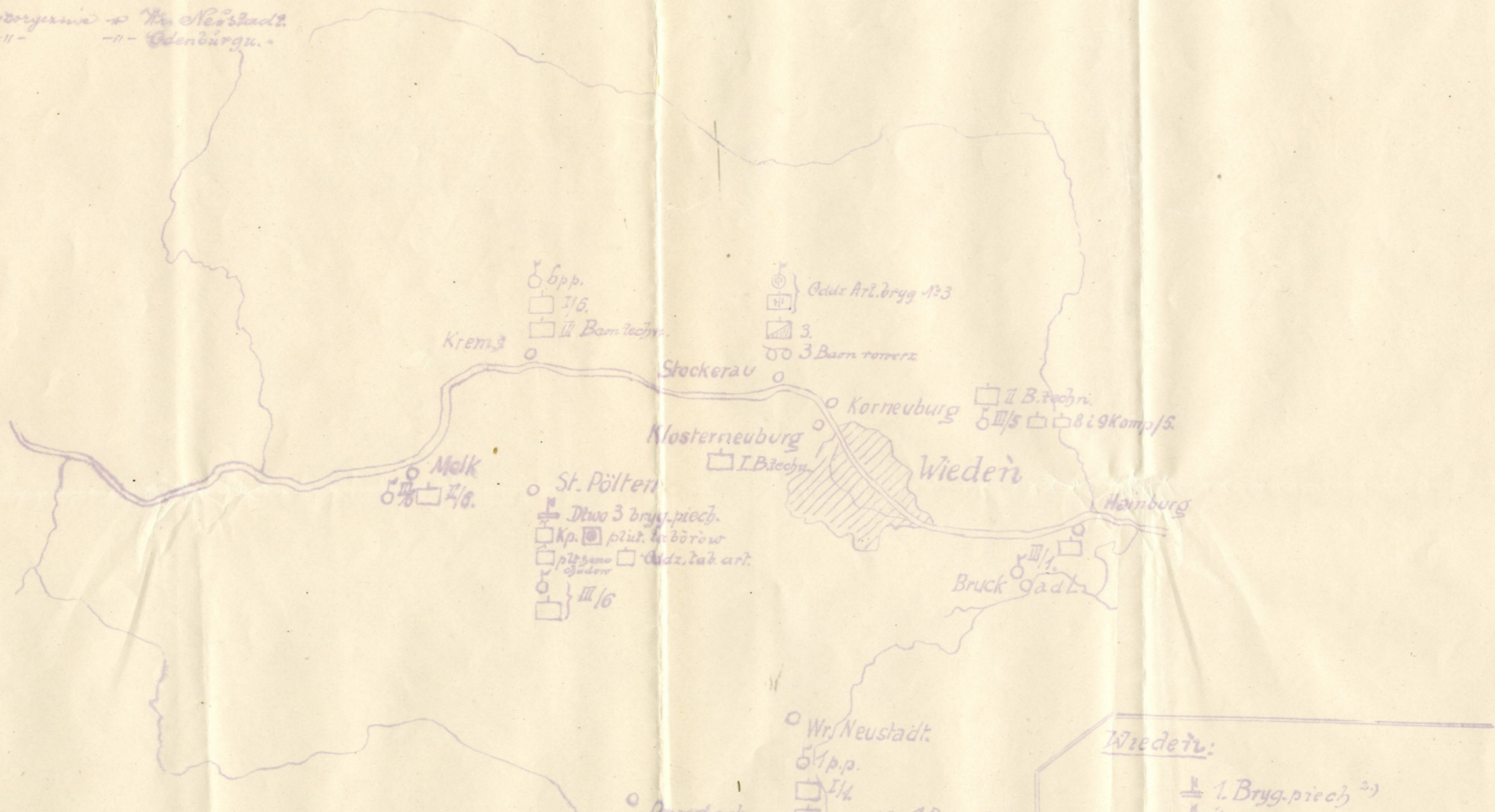
Kosz. Breitensee

K. piech.
K. kaw.
52 pp. 1 1/2
2.

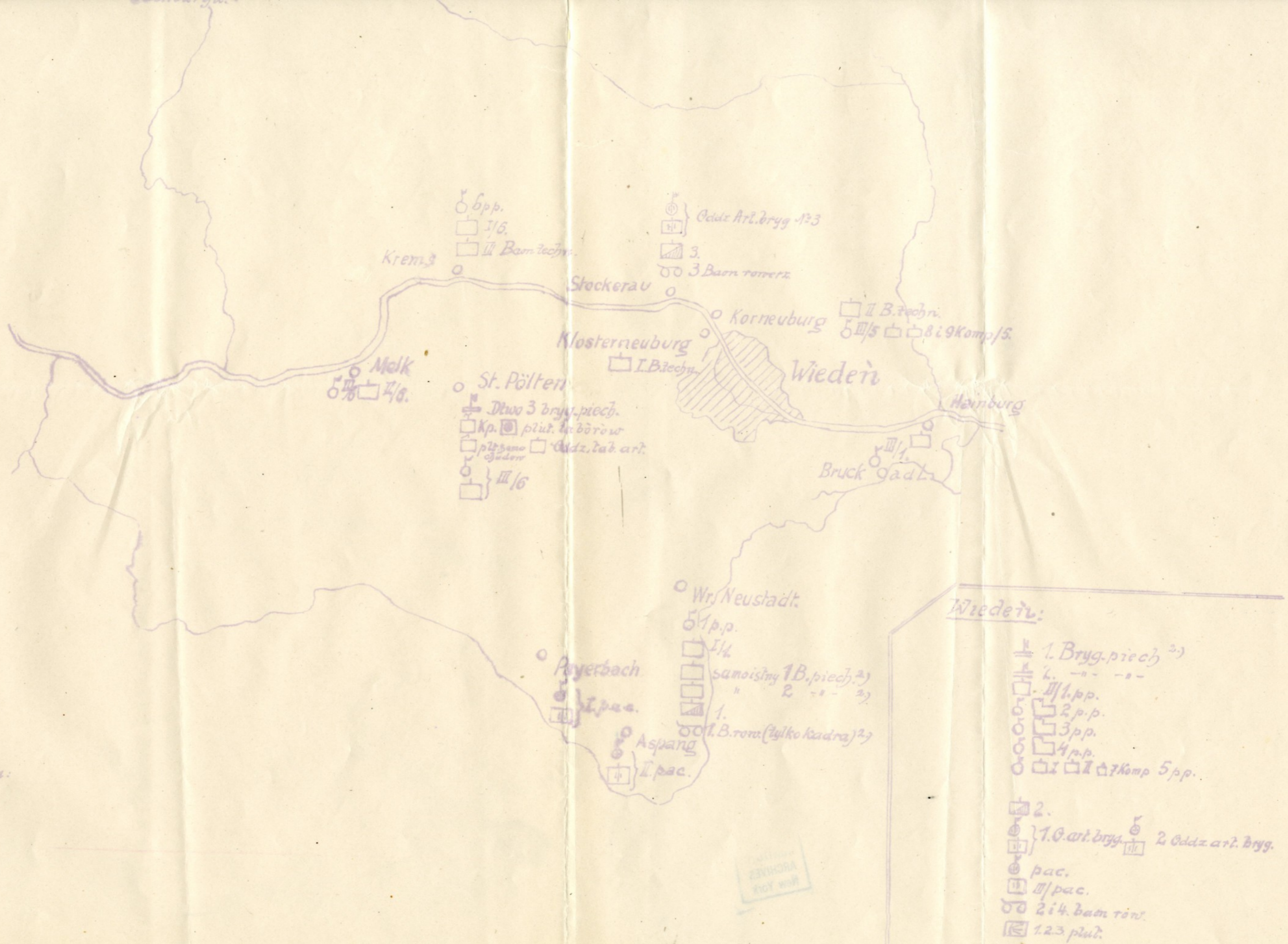

Dyslokacja wojsk w Austrii Dolnej.
październik 1920.

- 1) Bromberg -> Wr. Neustadt.
- 2) -" -> Odenburg.

Wiedeń:
1 Bryg. piech. 2)

Uwaga:

